

בולעטין # 5 - שבט תשכ"ג לפ"ק

וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים ארגון מוקדש לעקור את עצת המרגלים המדברים לשון הרע על ארצינו הקדושה, (שעל ידיהם נחרב ב' מקדשות וגלינו מארצינו, ובא עלינו כל הצרות רח"ל), ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז), מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה, וכאמרם ז"ל שמצוה זו שקולה כנגד כל מצות שבתורה, ויתקיים בנו הפסוק דברים (יב, ה') "כי אם אל המקום אשר יבחר ה' אלקיכם מפל שבטיכם לשים את שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה", ונזכה לביאת המשיח בב"א שנת "אל המקום אשר" לפ"ק.

יצא על ידי וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים

כמו שכתוב רש"י במדבר (פרק יג פסוק טז) ויקרא משה להושע וגו' - התפלל עליו - יה יושיעך מעצת מרגלים.
באר שבע, ארץ ישראל

ספר יהושע פרק ב

- 1 (א) וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נוּן מִן הַשְּׁטִיִּים שְׁנַיִם אַנְשִׁים *מְרַגְלִים* חָרָשׁ לֵאמֹר לָכוּ רְאוּ אֶת הָאָרֶץ וְאֶת יְרִיחוֹ וַיֵּלְכוּ וַיָּבֹאוּ בֵּית אִשָּׁה זֹנָה וַשְּׂמָה רָחַב וַיִּשְׁכְּבוּ שָׁמָּה.
- 2 (ב) וַיֹּאמֶר לְמֶלֶךְ יְרִיחוֹ לֵאמֹר הִנֵּה אַנְשִׁים בָּאוּ הִנֵּה הַלְלִיָּה מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַחֲפֹר אֶת הָאָרֶץ.
- 3 (ג) וַיִּשְׁלַח מֶלֶךְ יְרִיחוֹ אֶל רָחַב לֵאמֹר הוֹצִיָּאִי הָאַנְשִׁים הַבָּאִים אֵלַיךְ אֲשֶׁר בָּאוּ לְבִיתְךָ כִּי לַחֲפֹר אֶת כָּל הָאָרֶץ בָּאוּ.
- 4 (ד) וַתִּקַּח הָאִשָּׁה אֶת שְׁנֵי הָאַנְשִׁים וַתַּצְפְּנֵנּוּ וַתֹּאמֶר כֹּן בָּאוּ אֵלַי הָאַנְשִׁים וְלֹא יָדַעְתִּי מֵאִן הֵמָּה.
- 5 (ה) וַיְהִי הַשַּׁעַר לְסָגוֹר בַּחֲשֶׁךְ וְהָאַנְשִׁים יָצְאוּ לֹא יָדַעְתִּי אָנָּה הָלְכוּ הָאַנְשִׁים רָדְפוּ מֵהָר אַחֲרֵיהֶם כִּי תִשְׁיָגוּם.
- 6 (ו) וְהִיא הֶעֱלֵתָם הִגָּה וַתִּטְמְנֵם בַּפְּשָׁתַי הָעֵץ הָעֲרֻכּוֹת לָהּ עַל הַגָּג.
- 7 (ז) וְהָאַנְשִׁים רָדְפוּ אַחֲרֵיהֶם דֶּרֶךְ הַיַּרְדֵּן עַל הַמַּעְבְּרוֹת וְהַשַּׁעַר סָגְרוּ אַחֲרַי כַּאֲשֶׁר יָצְאוּ הָרֹדְפִים אַחֲרֵיהֶם.
- 8 (ח) וְהֵמָּה טָרְסוּ וַיִּשְׁכְּבוּ וְהִיא עֲלָתָה עֲלֵיהֶם עַל הַגָּג.

- 9 (ט) וַתֹּאמֶר אֶל הָאֲנָשִׁים יַדְעֵתִי כִּי נָתַן יְדוֹד לְכֶם אֶת הָאָרֶץ וְכִי נָפְלָה אִימַתְכֶם עָלֵינוּ וְכִי נִמְגּוּ כָּל יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם.
- 10 (י) כִּי שָׁמַעְנוּ אֶת אֲשֶׁר הוֹבִישׁ יְדוֹד אֶת מִי יָם סוּף מִפְּנֵיכֶם בְּצִאתְכֶם מִמִּצְרָיִם וְאֲשֶׁר עָשִׂיתֶם לְשָׁנֵי מַלְכֵי הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר בָּעֶבֶר הִירְדּוֹן לְסִיחֹן וְלַעוּג אֲשֶׁר הִחְרַמְתֶּם אוֹתָם.
- 11 (יא) וַנִּשְׁמַע וַיִּמַּס לְבַבְנוּ וְלֹא קָמָה עוֹד רוּחַ בָּאִישׁ מִפְּנֵיכֶם כִּי יְדוֹד אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת.
- 12 (יב) וְעַתָּה הִשָּׁבְעוּ נָא לִי בִידוֹד כִּי עָשִׂיתִי עִמָּכֶם חֶסֶד וְעָשִׂיתֶם גַּם אִתָּם עִם בֵּית אָבִי חֶסֶד וּנְתַתֶּם לִי אוֹת אֲמַת.
- 13 (יג) וְהִחִיתֶם אֶת אָבִי וְאֶת אִמִּי וְאֶת אַחֵי וְאֶת אַחֹתַי \{אַחִיוֹתַי\} וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָהֶם וְהִצַּלְתֶּם אֶת נַפְשֵׁתֵינוּ מִמּוֹת.
- 14 (יד) וַיֹּאמְרוּ לָהּ הָאֲנָשִׁים נַפְשֵׁנוּ תַחְתִּיכֶם לְמוֹת אִם לֹא תִגִּידוּ אֶת דְּבָרֵנוּ זֶה וְהָיָה בְּתַת יְדוֹד לָנוּ אֶת הָאָרֶץ וְעָשִׂינוּ עִמָּךְ חֶסֶד וְאֲמַת.
- 15 (טו) וַתוֹרְדִם בַּחֲבֵל בְּעַד הַחֲלוֹן כִּי בֵיתָה בְּקִיר הַחוּמָה וּבַחוּמָה הִיא יוֹשֶׁבֶת.
- 16 (טז) וַתֹּאמֶר לָהֶם הֲהִרָה לָכּוּ פֶן יִפְגְּעוּ בְּכֶם הַרְדָּפִים וַנְּחַבְּתֶם שְׁמָה שְׁלֹשֶׁת יָמִים עַד שׁוֹב הַרְדָּפִים וְאַחַר תֵּלְכוּ לְדָרְכְּכֶם.
- 17 (יז) וַיֹּאמְרוּ אֵלֶיהָ הָאֲנָשִׁים נְקִים אֲנַחְנוּ מִשְׁבַּעְתְּךָ הַזֶּה אֲשֶׁר הִשְׁבַּעְתָּנוּ.
- 18 (יח) הִנֵּה אֲנַחְנוּ בָּאִים בָּאָרֶץ אֶת תַּקְנוֹת חוּט הַשָּׁנִי הַזֶּה תִקְשְׁרֵי בַחֲלוֹן אֲשֶׁר הוֹרְדַתְנוּ בוֹ וְאֶת אַבְיָךְ וְאֶת אִמָּךְ וְאֶת אַחִיךָ וְאֶת כָּל בֵּית אַבְיָךְ תִּאֲסֹפֵי אֵלֶיךָ הַבַּיְתָה.
- 19 (יט) וְהָיָה כָּל אֲשֶׁר יֵצֵא מִדְּלַתִּי בֵיתְךָ הַחוּצָה דָּמוּ בְּרֹאשׁוֹ וְאֲנַחְנוּ נְקִים וְכָל אֲשֶׁר יִהְיֶה אִתְּךָ בַּבַּיִת דָּמוּ בְּרֹאשׁוֹ אִם יָד תִּהְיֶה בוֹ.
- 20 (כ) וְאִם תִּגִּידִי אֶת דְּבָרֵנוּ זֶה וְהִינּוּ נְקִים מִשְׁבַּעְתְּךָ אֲשֶׁר הִשְׁבַּעְתָּנוּ.
- 21 (כא) וַתֹּאמֶר כְּדַבְּרֵיכֶם כֵּן הוּא וַתִּשְׁלַחֶם וַיֵּלְכוּ וַתִּקְשֹׁר אֶת תַּקְנוֹת הַשָּׁנִי בַחֲלוֹן.
- 22 (כב) וַיֵּלְכוּ וַיָּבֹאוּ הֲהִרָה וַיִּשְׁבוּ שָׁם שְׁלֹשֶׁת יָמִים עַד שָׁבוּ הַרְדָּפִים וַיִּבְקְשׁוּ הַרְדָּפִים בְּכָל הַדֶּרֶךְ וְלֹא מָצְאוּ.
- 23 (כג) וַיִּשְׁבוּ שָׁנֵי הָאֲנָשִׁים וַיִּרְדּוּ מִהָהָר וַיַּעֲבְרוּ וַיָּבֹאוּ אֶל יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נוּן וַיְסַפְּרוּ לוֹ אֶת כָּל הַמַּצָּאוֹת אוֹתָם.
- 24 (כד) וַיֹּאמְרוּ אֶל יְהוֹשֻׁעַ כִּי נָתַן יְדוֹד בְּיָדְנוּ אֶת כָּל הָאָרֶץ וְגַם נִמְגּוּ כָּל יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵינוּ.

פרק ה'

מעולם לא זזה השכינה מהכותל

1 ובשו"ת רדב"ז חלק ב סימן תרמח ד"ה תשובה דרוש. תשובה דרוש וקבל שכר יש בתשובה זו מכל מקום דעתי הוא שיהפוך פניו אל קדש הקדשים ככל שאר המתפללים כי אף על פי שאמרו לא זזה שכינה מכותל מערבי ראש הכותל גבוה כמה אמות נמצא שהיא חולקת רשות לעצמה ואף על פי שיהיו אחוריו אל הכותל לית לן בה ומקום בית קדש הקדשים אפילו בחרבנו בקדושתו הוא עומד. ותו דהא אמרינן נמי שכינה בכל מקום. ותו דלא אוכל לצייר שתהיה השכינה מצויה בזמן הזה בכותל מערבי בין טומאת העכו"ם ומה שארז"ל לא זזה שכינה מכותל מערבי דומה למה שאמרו שכינה במערב רוצה לומר במערבו של עולם וצד מערב נקרא כותל מערבי ומה שאמרו ז"ל לפיכך לא חרב כותל מערבי כדאיתא במדרש שיר השירים על פסוק הנה זה עומד אחר כתלנו לפי שכותלי בית המקדש מכוון כנגד עולם העליון וכותל מערבי מכוון כנגד השכינה ולכן לא חרב עד היום הזה. תדע שגם בזמן שבית המקדש קיים השכינה במערב היתה ואפילו הכי מי שהיה עומד בבית החילפות אחורי קדש הקדשים בי"א אמה שבין כותל מערבי לאחורי קדש הקדשים היה צריך להפוך פניו אל קדש הקדשים ואחוריו אל כותל מערבי השתא נמי לא שנא ויתפלל לצד שמתפללים כל ישראל כיון שהוא גבוה הרבה אין לחוש ואפי' בזמן הזה שהבית ביד עכו"ם.

2 ובספר שערי הלשם חלק ב - סימן י - פרק א - המקדש וענינו. ונחזור להענין כי הנה מאור עצמותו יתברך אשר בהאצילות הנה מתפשט ושוכן בבית קודש הקדשים של מטה. וכן הוא שוכן שם גם עתה בכותל מערבי לעולם. וכמו שכתוב בשמות רבה פ' ב' סי' ב' ובכמה מקומות. לעולם אין השכינה זזה מכותל מערבי. וכן הוא אומר קולי אל ה' אקרא ויענני מהר קדשו סלה כו' ע"ש. אמנם אינו מתייחד שכינתו יתברך שמו עם הבית המקדש גופה עד שיהא הבית המקדש עצמו גם כן אלהות חלילה וחלילה. ואין על הבית המקדש עצמו שום שם אלהות חס ושלום. ואמרו ביבמות דף ו' ומקדשי תראו יכול יתיירא אדם ממקדש כו' לא ממקדש אתה מתיירא אלא ממי שהזהיר על המקדש.

(המשך בבולעטין הבא אי"ה)